

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9180** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/](#).

Образувано е по жалба на от А. С. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № ПО-98/11.09.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. №94-А-389/04.09.2023 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С230022-023-0002326/29.08.2023г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди,че оспореното решение е незаконосъобразно,тъй като с решение №5068/26.07.2023г. по адм.д.№ 5798/2023г. по описа на АССГ 36 с-в,съдът е отменил решение №ПО-50/07.06.2023г.,с което била отхвърлена предходна жалба срещу ПНПОМ № С230022-023-0001143/03.05.2023г. на същия публичен изпълнител за налагане на същите обезпечителни мерки/ОМ/ в рамките на същото ревизионно производство,започнало със ЗВР №Р-22221922007231-020-001/02.12.2022г.Твърди се още,че публичният изпълнител е издал ново постановление при напълно идентична правна и фактическа обстановка,като с последващото постановление е наложена и възбрана върху 1/2 ид.ч. СИО от апартамент № 36 в [населено място].[жк], бл.602. вх.А, ет.8.Моли решението и ПНПОМ да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява,не се представлява,претендира

присъждане на съдебни разноси .Депозира молба от 22.12.2023г. с приложено решение на директора на ОДОП-С. с №1718 от 06.12.2023г. с което РА №Р-22221922007231-091-001 от 27.09.2023г. издаден от М. Й. С.- орган възложил ревизията и М. К. М. –ръководител на ревизията е обявен в една част за нищожен,а в останалата част е отменен.

Ответната страна–директор на ТД на НАП С.,чрез процесуалния си представител юрк.В. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна.Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение .

Административен съд-София град,като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства,приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221922007231-020-001/02.12.2022г. на А. С. Г. с ЕГН [ЕГН] е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорността му за задълженията на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД по реда на чл.19 от ДОПК.Постъпило е искане/ дообезпечаване/за налагане на предварителни обезпечителни мерки №Р-22221922007231-039-002/22.08.2023г. от органа по приходите до публичен изпълнител при ТД-НАП-С..

С Постановление с изх. ПНПОМ№0230022-023-0002326/29.08.2023г. издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на бъдещо публично вземане в предполагаем размер на общо на 225 125,16 лв.,от които 159 235,17лв. главница и 65 889,99 лв. лихва към 28.04.2023г.по ревизионно производство,образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221922007231-020-001/02.12.2022г., по отношение на А. С. Г. с [ЕГН],с което са наложени следните обезпечителни мерки:

1.Възбрана на 1/2 идеална част от недвижим имот, двуетажна масивна сграда, застроена на 49.25 кв. м., заедно с дворно място, находящ се в [населено място], местност „Под камъка“, общ. Драгоман, С. област с данъчна оценка 1 856,40 лв. за съответната част.

2.Възбрана на 1/2 идеална част от недвижим имот - Апартамент № 36 /тридесет и шест/, находящ се на 8 етаж в сградата на жск „Ж.“, блок 11-12, сега блок 602, на улица 603-та, жк. Л. 6-ти, състоящ се от една стая, дневна и кухненски бокс, баня-клозет, едно антре, един балкон, площ 47.94 кв.м, находящ се в [населено място], [община], [жк], [жилищен адрес] придобит с нотариален акт НА СРС № 34, том 21, дело 3396 от 21.07.1988г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 14992.85 лв. за съответната част.

3.Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА

(Ц.) АД за сумата от 206 125,92 лв.

- ТБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 206 125,92 лв.

-запор на идеална част на МПС със застрахователна стойност 2150 лв.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на А. С. Г., която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП-С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение №ПО-98/11.09.2023г. на директора на ТД на НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени

публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

Първо видно от доказателствата по делото с решение от 26.07.2023г. АССГ е отменил постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001143 от 03.05.2023г.(ПНПОМ), издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С. и е дал указания по приложение на ДОПК с оглед разпоредбите на чл.213 от кодекса.Независимо от съдебното решение ОП е поискал от ПИ /с искане от 22.08.2023г./ дообезпечаване на наложените П.,които практически са били отменени.С постановление от 01.09.2023г. наложените обезпечителни мерки по ПНПОМ с изх.№С230022-023-0001143 от 03.05.2023г. са били отменени,като междуременно е било издадено обжалваното в настоящето производство ПНПОМ с изх.№С230022-023-0002326/29.08.2023г.Видно от постановлението е наложена възбрана на 1/2 идеални части на недвижими имоти с площ 49,25 кв.м. и 47,94 кв.м на които е посочена стойност с данъчна оценка 1856,40лв. и 14992,85лв.В. върху недвижим имот е допустим обезпечителен способ, който изрично е предвиден в чл. 198, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Изключенията от приложното поле на тази разпоредба са посочени в чл. 198, ал. 3 от ДОПК, където изрично е регламентирано, че запор и възбрана за публични вземания не могат да се налагат върху имуществата по чл. 213 от с. н. а. В чл. 213 от ДОПК, озаглавен "Имущество, подлежащо на принудително изпълнение" е предвидено, (ал. 1) че принудителното изпълнение се насочва върху цялото имущество на длъжника, с изключение на: т. 1. вещите за всекидневна употреба на длъжника и на неговото семейство, необходимата храна, топливо, работен добитък и предмети за упражняване на занятие или дейност по списък, одобрен от Министерския съвет; т. 2. единственото жилище на длъжника; ако жилищната площ е повече от 30 кв. м за длъжника и за всеки от членовете на семейството му поотделно, разликата се продава, ако при тези условия жилището е реално поделяемо; т. 3. сумите по сметки в банки в размер до 250 лв. за всеки член от семейството; т. 4. земеделските земи – до една четвърт от притежаваните, но не по-малко от 3 дка, обработвани пряко от длъжника или от член на неговото семейство, както и необходимия за обработването им инвентар; т. 5. трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, пенсията или стипендията – в размер до 250 лв. месечно.От горепосоченото е видно, че разпоредбата на чл. 198, ал. 3 от ДОПК безспорно въвежда императивна забрана за налагане на възбрана за публични вземания върху единственото жилище на длъжника, посочено в чл. 213, ал. 1, т. 2, предл. първо от ДОПК и тази забрана не може да бъде преодоляна от предвидената във второто предложение на нормата възможност за продаване на разликата от над 30 кв. м. жилищна площ на член от семейството на длъжника, в случай че при тези условия жилището е реално поделяемо. В тази връзка следва да се посочи, че ответника, че не ангажира доказателства за факта дали е извършена преценка за поделяемост на възбранените имоти същият не е ангажирал надлежни доказателства удостоверяващи това обстоятелство както и семейното

положение на жалбоподателят и броя на членовете на семейството му . В. е следвало да бъде наложена само след изрично предварително установяване реалната поделяемост на жилищата, както и ограничено – само върху допустимата за продажба жилищна площ от него, собственост на длъжника, което не е извършено с процесното постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 6, т. 1, изр. 1 от ДОПК,обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите.След изменението на тази разпоредба (ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 5.08.2023 г.), е предвидено, че обезпеченията се извършват по стойност на активите по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти,за което ответника също не е представил доказателства.

Второ съобразно нормата на [чл. 114, ал. 1, изр. 1 от ДОПК](#), срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. В случая ЗВР) №Р-22221922007231-020-001/02.12.2022 г. на А. С. Г. с ЕГН [ЕГН] е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорността му за задълженията на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД по чл.19 от ДОПК.Съдът констатира ,че процесната заповед не е представена ,нито са представени доказателства ,че „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД има данъчни задължения.В тази връзка посоченият в искането и в Постановление с изх. ПНПОМ№0230022-023-0002326/29.08.2023г., размер на задълженията не е подкрепен с никакви доказателства, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи на дружеството на което и дали техния размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Разпоредбата на чл. 195 ал. 2 от ДОПК поставя като изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане и като такава тя трябва да отговаря на обезпечителната нужда.Тези характеристики на обезпечителните мерки са намерили нормативен израз в нормата на чл. 195 ал. 7 от ДОПК, която изисква обезпечението да съответства на вземанията на държавата и общините.Това означава определяне на обезпечителна мярка, която държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния взискател, така и за интересите на длъжника, без прекомерното му обременяване. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК. Съобразно легалното определение на принципа на съразмерност съдържанието му се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на чл. 6 ал. 5 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, несъразмерими с преследваната цел.Липсата на мотиви относно необходимостта за налагане на мярката върху активи на стойност несъразмерна на обезпечителната нужда съставлява

нарушение на изискването на [чл. 195, ал. 2 ДОПК](#) и лишава съда от възможност да установи дали актът е в съответствие с целта на закона. Посочените нарушения са особено съществени и са основание постановлението за налагане на обезпечителните мерки да бъде отменено като незаконосъобразно.

Всичко изложено по-горе води до извод, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на А. С. Г. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#) е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна, както подлежи на отмяна и постановлението, с която са наложени предварителни обезпечителни мерки.

При този изход на спора, на основание 143 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 10 лв. държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд – София - град, I отделение - 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ПО-98/11.09.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба №94-А-389/04.09.2023г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от А. С. Г. с [ЕГН], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх.№С230022-023-0002326/29.08.2023г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0002326/29.08.2023г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на А. С. Г. с [ЕГН], с адрес за кореспонденция: гр. С., [жк][жилищен адрес] сумата от 10лв./ десет лева/, представляващи направените по делото разноски за държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: